

200702858/1.

Datum uitspraak: 24 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/14036 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 13 april 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 maart 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 april 2007, verzonden op 16 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 1 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. W.M.P. van Gemert, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

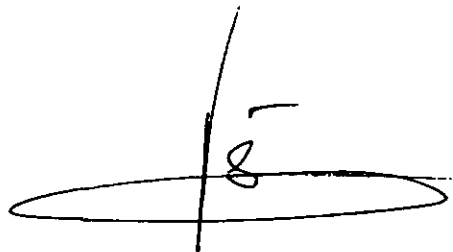
w.g. Van Gemert
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 mei 2007

156-474.

Verzonden: **24 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 2287
1000CG AMSTERDAM

• Amsterdam-Amstelland

Regio Amsterdam-Amstelland
Korpsonderdeel 13 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door J.A. Wiersma

Telefoon 020-6696161

Fax 020-5596230

Afnummer / Zaak / Zaak - 18/04/2005

Datum 30/03/2007

Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Johannes Auke Wiersma, inspecteur van het regionaal politiekorps Amsterdam-Amstelland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:
Voorna(n)m(en)	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: Libanon
Nationaliteit(en)	: Libanese
Geslacht	: mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef

De maatregel is opgelegd:

Plaats	: Amsterdam
Datum	: 30/03/2007
Tijd	: 12:14 uur.

V.nr.

Pagina 1 van 2

i.p.v.
De Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie
dient gelezen te worden
De Staatssecretaris van Justitie

de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
J.A. Wiersma

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepsschrift, zie www.rechtspraak.nl.

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/14036

V-nr.:

inzake: geboren op van (gestelde) Libanese nationaliteit,
verblijvende in het Detentiecentrum Zeist te Soesterberg, eiser,
gemachtigde: mr. M. Hersman, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. W.R. Rohlof, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 30 maart 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepsschrift van 30 maart 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel. Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt het beroep tevens in een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 10 april 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd.

De oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel is onrechtmatig. Eiser heeft vanaf oktober 2001 in strafrechtelijke detentie verbleven. Verweerder heeft gedurende deze detentie niet voldaan aan zijn inspanningsverplichting. Voorts is eiser niet uitzetbaar. Eiser heeft reeds verschillende malen in vreemdelingenbewaring gezeten en hij is tevens verschillende malen bij de Libanese en andere autoriteiten gepresenteerd. Deze presentaties hebben echter niets opgeleverd. Eiser wil Nederland verlaten en is voornemens om zelfstandig naar Spanje te vertrekken.

Verweerder heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd.

De oplegging en voortduring van de vrijheidsontnemende maatregel is rechtmatig. Eiser heeft gedurende lange tijd in strafrechtelijke detentie verbleven. Verweerder heeft gedurende de strafrechtelijke detentie van eiser wel handelingen ter fine van de uitzetting van eiser verricht. Deze handelingen zijn echter niet opgenomen in het dossier van eiser. Op 1 februari 2007 is eiser gelicht voor een identiteitsgehoor. Tijdens dit gehoor zijn een nationaliteitsverklaring en een aanvraag voor

AWB 07/14036

2

een laissez-passer (lp) ingevuld. Vervolgens is eiser op 3 april 2007 in persoon bij de Libanese autoriteiten gepresenteerd. Eerdere acties van verweerder zouden zinloos zijn geweest gezien de geldigheidsduur van een lp van één maand.

Eiser heeft gedurende zijn strafrechtelijke detentie zelf geen enkele handeling verricht ter fine van zijn uitzetting. Indien eiser zijn medewerking zal verlenen aan het onderzoek naar zijn identiteit en nationaliteit is de kans aannemelijk dat de Libanese autoriteiten een lp voor eiser zullen afgeven. Voor het geval dat de rechtbank meent dat verweerder niet aan zijn inspanningsverplichting heeft voldaan, dient een belangenafweging te worden gemaakt, die gezien de justitiële documentatie van eiser in het voordeel van verweerder uitvalt.

De rechtbank overweegt het volgende.

Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan, indien het belang van de openbare orde of nationale veiligheid dat vordert, met het oog op de uitzetting, in bewaring worden gesteld de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft.

Eiser heeft niet bestreden dat hij geen rechtmatig verblijf hier te lande heeft.

Eiser heeft evenmin bestreden dat het belang van de openbare orde de bewaring vordert.

Op grond van het bepaalde in paragraaf A6/5.3.7.1 van de Vc 2000 rust er op verweerder een inspanningsverplichting om te voorkomen dat vreemdelingen na hun strafrechtelijke detentie in bewaring gesteld moeten worden. Overeenkomstig de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 11 maart 2003 (JV 2003/179) dient beoordeeld te worden of verweerder aan zijn inspanningsverplichting heeft voldaan en zo dit niet het geval is of deze schending de bewaring onrechtmatig maakt.

Niet in geschil is dat eiser een lange vrijheidsstraf heeft ondergaan en dat de expiratedatum aan verweerder bekend was. De rechtbank stelt vast dat uit het dossier niet blijkt dat verweerder gedurende eisers strafrechtelijke detentie handelingen ter voorbereiding van zijn uitzetting heeft verricht. Ter zitting heeft verweerder echter medegedeeld dat eiser op 1 februari 2007 is gelicht voor een identiteitsgehoor en dat ter gelegenheid daarvan een nationaliteitsverklaring en een lp-aanvraag zijn ingevuld. Hieruit volgt dat verweerder pas vanaf 1 februari 2007, derhalve ongeveer twee maanden voor afloop van eisers vrijheidsstraf, een aanvang heeft gemaakt met zijn inspanningsverplichting. Gezien de problemen die zich bij de vaststelling van eisers identiteit en nationaliteit in het verleden hebben voorgedaan, lag het voor de hand dat een termijn van twee maanden te kort zou zijn om een lp ten behoeve van zijn uitzetting te verkrijgen. Verweerder is derhalve tekort geschoten in zijn inspanningsverplichting om te voorkomen dat eiser na zijn strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring gesteld zou worden. Deze schending van verweerders inspanningsverplichting maakt evenwel de bewaring niet onrechtmatig. De met de bewaring gediende belangen staan in redelijke verhouding tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Eiser is ongewenst verklaard, is veroordeeld terzake diverse misdrijven, waaronder ernstige, beschikt niet over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000, beschikt niet over een vaste woon- of verblijfplaats en heeft zich niet aangemeld bij de korpschef, zodat aannemelijk kan worden geacht dat eiser zich aan de uitzetting zal onttrekken. Gelet op vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat aan de met de bewaring gediende belangen meer gewicht dient toe te komen dan aan de belangen van eiser.

De stelling van eiser dat er geen sprake is van zicht op uitzetting omdat eiser niet uitzetbaar is, volgt de rechtbank niet. De stukken die eiser ter zitting heeft overgelegd met betrekking tot het onderzoek naar zijn identiteit en nationaliteit bij de Libanese autoriteiten dateren uit 1991 en 1992, derhalve van ruim vijftien jaar geleden. Verweerder heeft ter zitting medegedeeld dat de contacten met de Libanese autoriteiten thans goed zijn en dat de kans aannemelijk is dat voor eiser een lp zal worden afgegeven, indien hij zijn medewerking verleent aan het onderzoek naar zijn identiteit en nationaliteit. Voorts is eiser op 3 april 2007 in persoon bij de Libanese autoriteiten gepresenteerd. Gelet op vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder vooralsnog in de gelegenheid gesteld dient te worden om het onderzoek naar de identiteit en nationaliteit van eiser bij de Libanese autoriteiten af te wachten.

AWB 07/14036

3

Na beoordeling van de door of namens eiser naar voren gebrachte beroepsgronden, concludeert de rechtbank dat de toepassing noch de tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten. Derhalve wordt het beroep ongegrond verklaard.

Gelet op het vorenstaande acht de rechtbank geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw 2000 of artikel 8:75 van de Awb.

AWB 07/14036

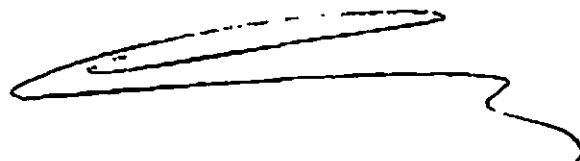
4

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan op 13 april 2007 door mr. G.S. Crince le Roy, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. M.L. van Leer, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

Afschrift verzonden op: **16 APR. 2007**

Conc.: ML
Coll: CA
D: B

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vordsten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

Per fax 070-3651380

RAAD VAN STATE	
2468	INGEKOMEN
B	23 APR 2007
ZAACNR.	200702858
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Amsterdam, 23 april 2007
Inzake: / Vreemdelingenbewaring

HOGER BEROEP

tegen beschikking Rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam
d.d. 13 april 2007

Appellant is geboren van Libanese nationaliteit,
verblijvend in Detentiecentrum Zeist, te Soesterberg, V-nr.

Appellant komt hierbij in hoger beroep tegen de beschikking van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam d.d. 13 april 2007, verzonden op 16 april 2007. Hij kiest te dezer zake woonplaats te (1075 NR) Amsterdam aan de Cornelis Krusemanstraat 52, ten kantore van de advocaat mr. M. Hersman, die ten deze door appellant bepaaldelijk gemachtigd is dit hoger beroepschrift te ondertekenen en in te dienen.

Inleiding:

Appellant is op 30 maart 2007 in bewaring gesteld. Bij beroepschrift van 30 maart 2007 is beroep tegen de maatregel van bewaring ingesteld, welk beroep is behandeld ter terechtzitting van 10 april 2007. Bij uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam d.d. 13 april 2007 is het beroep ongegrond verklaard. (zie bijlage).

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt daartegen hierbij hoger beroep in, op de navolgende gronden:

Grief 1

Ten onrechte oordeelt de rechtbank dat, hoewel in haar visie de inspanningsverplichting door verweerder is geschonden nu eerst twee maanden voorafgaand aan de expiratedatum een aanvang is gemaakt met de voorbereidingen van het identiteitsonderzoek, deze schending van verweerders inspanningsverplichting de bewaring niet onrechtmatig maakt, nu de met de bewaring gediende belangen in een

redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen.

Toelichting:

Appellant is in oktober 2001 aangehouden, en door het Gerechtshof te Amsterdam veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 jaar. Deze uitspraak is op 27 april 2004 in kracht van gewijsde gegaan, zodat vanaf die datum de expiratedatum vast lag. Ondanks deze wetenschap heeft verweerder stilgezeten tot 1 februari 2007, terwijl ondertussen wel de moeite werd genomen appellant ongewenst te verklaren. Verweerder doet het voorkomen alsof een laissez-passier slechts vlak voor de uitgeleiding kan worden aangevraagd, maar dat is natuurlijk onzin: er is geen enkele reden waarom niet veel eerder aan de betreffende autoriteiten het verzoek kan worden voorgelegd, met vermelding dat de persoon in kwestie eerst op een bepaalde toekomstige datum zal behoeven te beschikken over een laissez-passier. Door te oordelen dat de ernstige schending van de inspanningsverplichting, door het ongebruikt voorbij laten gaan van een periode van bijna drie jaren, niet opweegt tegen het belang van de Nederlandse staat bij de bewaring maakt de rechtbank de inspanningsverplichting tot een volledig loze regel, waaraan niet voldaan hoeft te worden omdat er een belang bestaat de betrokken persoon in bewaring te houden.

Grief 2

Ten onrechte oordeelt de rechtbank dat er sprake is van zicht op uitzetting, omdat de rechtbank als zodanig ten onrechte de door verweerder gestelde goede contacten met de Libanese autoriteiten als een aanwijzing daarvoor interpreteert, ondanks dat hij al vele malen eerder in onderzoek is geweest en gepresenteerd bij de Libanese autoriteiten.

Toelichting:

Appellant is al vele malen eerder in onderzoek geweest. In 1991 en 1992 zijn er zorgvuldige onderzoeken gedaan in Libanon, waarover de Libanese autoriteiten aan de Nederlandse hebben gerapporteerd – Er was in Libanon niemand bekend met de personalia van appellant, dus er kon geen laissez-passier worden verstrekt. Daarbij was absoluut geen sprake van kwade wil, slechte verhoudingen, of anderszins onwil van de Libanese autoriteiten, en ook niet van gebrek aan medewerking van de kant van appellant: Het onderzoek leverde evenwel niets op. In 1999 heeft appellant van 8 juli tot 15 september eveneens in vreemdelingenbewaring gezeten. Omdat er toen onvoldoende gegevens waren en onvoldoende voortvarend gehandeld werd door verweerder is door de rechtbank de maatregel opgeheven. Voorts heeft appellant in 2000 van 18 januari tot 11 oktober in bewaring gezeten. Wegens onvoldoende zicht op uitzetting is de bewaring toen door de rechtbank beëindigd. Door verweerder zijn noch in de overgelegde stukken noch ter zitting feiten aangevoerd, waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de situatie ten opzichte van 11 oktober 2000 zodanig is veranderd dat er dan nu wel zicht op uitzetting zou zijn. Ten onrechte stelt de rechtbank dat er wel zicht is op uitzetting, zonder het gestelde te motiveren.

Grief 3

De rechtbank is foutief geïnformeerd met het bovenstaande. Inmiddels is bekend geworden dat door verweerder ter terechtzitting onjuiste mededelingen zijn gedaan met betrekking tot de presentatie aan de Libanese consul. Deze heeft de zaak niet in onderzoek genomen, maar direct verklaard geen laissez-passer voor appellant te zullen afgeven. Er is derhalve ten onrechte door de rechtbank geoordeeld dat er zicht op uitzetting naar Libanon zou bestaan.

Conclusie

Gelet op het bovenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven, en daarom verzoekt appellant u deze te vernietigen, zijn hoger beroep gegrond te verklaren, alsmede het inleidende beroep, en de opheffing van de vreemdelingenbewaring te gelasten.

M. Hersman,
gemachtigde.

Bijlage: uitspraak a quo